

Femeia creștină - icoană a vieții în pridvorul Împărăției lui Dumnezeu*

În calendarul Bisericii Ortodoxe Universale, duminica a treia de după Sărbătoarea Învierii este dedicată în mod special cinstirii femeilor purtătoare de miruri și, totodată, femeii creștine din toate locurile și timpurile.

Aceste femei credincioase amintite în Sfintele Evanghelii, anonime sau cunoscute, au slujit lui Hristos, L-au urmat, au fost martore, asemenea apostolilor, la minunile Lui, au ascultat și împlinit învățăturile Sale. După Răstignirea Domnului, înfruntând pericolul morții și biruind frica, au pornit spre mormânt pentru a-l unge trupul lipsit de viață, dar L-au aflat pe Învățătorul lor îmbrăcat în lumina Învierii. Întâlnirea cu Hristos înviat le-a schimbat viața, le-a limpezit înțelegerea și le-a umplut de pace ființa. În sufletele lor, întunericul s-a preschimbat în lumină, adâncul de durere în cea mai deplină bucurie, deznădejdea în speranță. Cu inimile încărcate de credință, iubire și bucurie au alergat să ducă această veste și pacea în sufletele apostolilor ca misionare ale Învierii, iar pe cale, în viața lor s-a petrecut o schimbare profundă, din purtătoare de miruri devenind purtătoare de Hristos și îngeri vestitori ai Învierii. Această chemare este împlinită în mod sublim de femeia care, lăsând în urmă duhul lumii, și-a consacrat viața lui Dumnezeu, în schituri și mănăstiri, purtând în mâini candela aprinsă a credinței curate și așteptând întru smerenie, asemenea

fecioarelor înțelepte, venirea lui Hristos, Mirele Bisericii.

Urmând exemplul mironosițelor, femeia creștină de astăzi este chemată să intervină, cu entuziasmul bucuriei ei, pentru a salva credința fiilor acestui neam atunci când ea slăbește, să ne arate că iubirea pentru Dumnezeu poate înlătura orice obstacol și vindeca orice deznădejde, că nimic nu ne poate despărți de iubirea lui Hristos.

Femeii creștine mă adresez în această zi și pe aceasta o îndemn, oriunde s-ar situa în ierarhia socială și oriunde și-ar desfășura activitatea zilnică profesională, să nu uite niciodată că vocația ei este de a da viață, de a fi mamă și soție, de a aduce lumină și speranță în familie, de a cultiva iubirea, gingășia, frumusețea și castitatea, în timpuri de pace sau de prigoană, dincolo de ideologii sau de concepții, în vremuri de normalitate sau de epidemie. Ea trebuie să rămână aceeași așa cum a fost dintotdeauna: simbol al dedicării și maternității, icoană a vieții în pridvorul Împărăției lui Dumnezeu.

În această zi de sărbătoare, adresez cuvânt de felicitare și de aleasă prețuire, urări de sănătate și bucurii sfinte în mod deosebit femeii creștine care, în timp de epidemie, în mănăstire sau în familie, cu timp și fără timp, și-a împlinit vocația slujirii aproapelui aflat în suferință, îngrijind rănilor bolnavilor în spitale, oferind siguranță prin confecționarea de echipamente pentru protecție sanitară, pregătind o masă caldă celui aflat în lipsă, asigurând educație și îngrijire copiilor aflați în izolare, îngenunchind și înălțând rugăciuni către Dumnezeu pentru pacea, bucuria și renașterea fiilor acestui veac.

Întru mulți și binecuvântați ani,

† IOACHIM,

Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

* Mesaj la Duminica femeilor mironosițe, Ziua femeii creștine

eprb.ro